

Lá Thư Mục Vụ

Ngay từ thời còn ăn lông ở lỗ, con người khi đối diện với những sức mạnh thiên nhiên như giông bão, sấm sét, họ đã tin là có quyền lực siêu nhiên cai quản vũ trụ này. Nhưng vì chưa suy nghĩ có hệ thống, nên họ thờ bất cứ cái gì đe dọa họ. Thần sấm, thần sét, thần núi, thần sông... Ở giai đoạn này, Thiên Chúa là quyền lực đáng sợ.

Dần dà con người hệ thống hóa các vị thần của họ theo một trật tự như xã hội con người, với một vị thần tối cao và các vị thần lớn nhỏ theo phẩm trật như một triều đình, để cai quản trên trời dưới đất. Từ đông sang tây đều giống nhau tuy với các tên gọi khác nhau. Gần gũi chúng ta là hình ảnh của Ngọc Hoàng Thượng Đế, với triều đình thiên quốc gồm các quan mỗi người có nhiệm vụ riêng như Nam Tào, Bắc Đẩu, Thiên Lô... Ở giai đoạn này Thiên Chúa là một vị thần định đoạt số phận con người từ trên nơi cao xa.

Thế rồi trong các tôn giáo đa thần phổ biến khắp nơi, xảy ra một cuộc cách mạng « độc thần » xuất phát từ vùng Trung Đông, đó là Do Thái Giáo. Người Do Thái tin rằng chỉ có một vị Chúa duy nhất tạo dựng nên vũ trụ, trời đất, muôn loài muôn vật, « Ngài là Chúa các chúa, Vua các vua ». Đấng quyền năng đó đã thiết lập một giao ước với họ là « Ngài sẽ là Chúa của họ, và họ sẽ là dân riêng của Ngài ». Do đó, Ngài đã đến « cấm lều » để cư ngụ giữa dân Ngài. Ở đây, Thiên Chúa quyền năng đã đến gần con người, và là bạn của con người để chở che và giúp đỡ.

Và từ Do Thái Giáo, xuất hiện một viễn kiến, một tiên báo « này đây một trinh nữ sẽ thụ thai, hạ sinh một con trai, và tên con trẻ sẽ gọi là Emmanuel, nghĩa là Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta » (Is 7,14) Bảy trăm năm sau, lời tiên báo này đã trở thành hiện thực. Thiên Chúa chẳng những « cấm lều » cư ngụ giữa dân Ngài mà còn « ở-cùng-chúng-ta » bằng cách mặc lấy thân xác của con người.

Đây là màu nhiệm trung tâm của Kitô giáo : « Ngôi-Lời đã hoá thành nhục thể và cư ngụ giữa chúng ta » (Jn 1, 14). Có một cô con gái nhỏ nói với mẹ rằng bé cảm thấy sợ khi phải một mình trong phòng tối. Bà mẹ bảo rằng, « Con không nhớ là Chúa Giêsu đang ở với con sao ? ». Cô bé trả lời, « Con biết chứ, nhưng con muốn một người có da có thịt ở với con cơ ! ».

Trong Emmanuel, Thiên Chúa mặc lấy da thịt của chúng ta. Thiên Chúa trở nên da của da chúng ta và thịt của thịt chúng ta. Thiên Chúa chia sẻ với chúng ta những thử thách, đau đớn, cám dỗ, thất vọng, và sợ hãi. Da thịt đó đã bị xé rách bởi những đinh nhọn đâm thấu qua, và Chúa của vũ trụ hoàn toàn muốn chia sẻ với chúng ta vị đắng của cái chết nữa. Chúng ta nhớ lại đoạn sách Sáng Thế Ký khi Thiên Chúa gọi ông Adong và hỏi, « Người ở đâu ? » Màu nhiệm nhập thể là câu trả lời cuối cùng và hoàn tất cho câu hỏi đó. Thiên Chúa đã tìm kiếm chúng ta và trong Chúa Giêsu, đã tỏ cho chúng ta dung mạo của chính Ngài. Làm như thế Thiên Chúa bảo đảm với chúng ta rằng lời của Thiên Chúa sẽ là lời cuối, và tình yêu của Thiên Chúa sẽ chế ngự mọi nỗi sợ hãi.

Màu nhiệm Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta là sự nhập thể của Thiên Chúa vô hình và bất tử. Thiên Chúa đã « phải lòng » chúng ta từ ngay từ khi tạo dựng, nên Thiên Chúa muốn sống-với-chúng-ta, muốn hiện-diện-bên-cạnh-chúng-ta mọi nơi mọi lúc và đó là màu nhiệm của Ngôi Lời đã hoá thành nhục thể trong Chúa Giêsu. Trong Chúa Giêsu ước vọng được ở mãi với loài người của Thiên Chúa đã thành hiện thực.

Thiên Chúa vẫn còn đang đến với chúng ta. Không phải tình cờ mà Thánh kinh nói là tên con trẻ sẽ là Emmanuel, Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta. Đây không phải chỉ là một lời tuyên bố, nhưng là một lời hứa, một sự kiện cho bây giờ và cho đến muôn đời. *Thiên Chúa vẫn còn đang đến với chúng ta.* Trong mỗi lần tham dự thánh lễ chúng ta chạm vào gấu áo vô giá của Chúa Giêsu ; chúng ta chạm vào nước trời. Hơn nữa khi chúng ta rước Chúa vào lòng, chúng ta được tham dự vào thiên tính của Đấng đã doái thương chia sẻ nhân tính với chúng ta. Chúng ta được đồng huyết nhục với Chúa, chúng ta được sống trong Chúa, và được Chúa sống trong chúng ta.

Đừng sợ. Hãy đến. Emmanuel đang ở đây. Thiên Chúa đang ở với chúng ta. Và vì tin như thế nên chúng ta cũng có thể nói rằng, « Đừng sợ. Thế giới còn hơn những gì chúng ta biết. Tôi đã nhìn thấy một người tên là Giêsu ».